

[Victor Pürschel.]

tid. Saa der var dog altsaa nogen Evne til at samle nogle Stemmer. Men i øvrigt er det jo muligt, at det ærede Medlem har Ret i, at jeg ikke har nogen Evne til at samle. Hvis det ærede Medlem tror, at han kan gøre det bedre, er han hjertelig velkommen — jeg vilde hilse det med stor Tilfredshed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Det ærede Medlem Hr. Brorsen gav mig ikke Svar paa mit Spørgsmaal. Han sagde, at naar Madsen-Mygdal havde udtalt sig, som jeg citerede, sigtede han hermed til et nyt økonomisk System. Madsen-Mygdal har paa Møde efter Møde sagt: Giv Landbruget fri Eksportret, nedsæt dets Ejendomsskatter, saa maa man for mig lade alt andet falde, ogsaa de mange Ordninger. Nu er det, jeg gerne vil spørge det ærede Medlem Hr. Brorsen, om han er enig med Madsen-Mygdal i, at Spørgsmaalet om Landbrugets Økonomi koncentrerer sig om de to Ting, Landbrugets frie Eksportret og Nedsættelse af Landbrugets Ejendomsskatter. Hr. Madsen-Mygdal staar ikke i Ledelsen af nogen Andelsorganisation eller nogen Landbrugsorganisation eller har nogen Ret til at tale paa Landbrugets Vegne, han taler kun som Formand for Venstre. Derfor vil jeg gerne høre, om Venstres Rigsdagsgruppe er enig i hans Udtalelse om, at Spørgsmaalet om Landbrugets Økonomi koncentrerer sig om disse to Ting, Landbrugets frie Eksportret og Nedsættelse af Ejendomsskatterne.

Westermann: Det ærede Medlem Hr. Brorsen gentog under sin Ordførelse i Gaar og atter i Dag det Angreb paa de Konservative for de Begivenheder, der fandt Sted i 1929, som det ærede Medlem har ført et Utal af Gange før i dette høje Ting. Det er praktisk talt en aarligt tilbagevendende Begivenhed, og man vil kunne finde praktisk talt ordret de samme urimelige Paastande i Rigsdagstidende for hvert foregaende Aar. Jeg har før imødegaaet disse Udtalelser, men jeg skal gerne endnu en Gang retlede det ærede Medlem.

Det ærede Medlem hævdede, at hvis de Konservative i 1929 havde deltaget i Gennemførelsen af Venstres Forsvarslove, vilde alt have været meget bedre; bl. a. vilde Flaadens Nybygningskonto have været

saa stor, at vi i Dag kunde have haft alt det, vi nu mangler. Vi vilde have faaet 25 Mill. Kr. mere i de forløbne 10 Aar, end vi har faaet, og dermed skulde man have kunnet opbygge alt det, Flaaden mangler i Øjeblikket. Det ærede Medlem mener, at vi har fortrudt den Stilling, vi tog dengang, og at vi bør fortryde den. Jeg kan sige, at dette er ikke Tilfældet.

Den Paastand, det ærede Medlem her fremfører, er fuldkommen urigtig. De af det ærede Medlem foreslaaede Ordninger var fuldkommen usaglige, og der var Tale om en irrationel Anvendelse af de Beløb, der var foreslaaet bevilget. Den samlede Sagkundskab gik derfor ogsaa derimod. Og for Flaadens Vedkommende vilde det hjælpe lidet, om man havde saa og saa meget mere Materiel, hvis man ikke havde det Personel, der var nødvendigt dertil, og hvis det Personel, der var, ikke kunde faa den fornødne Uddannelse til at betjene dette Materiel.

Forholdet var i 1929 det, at man vidste, man stod foran et Valg i 1930. Og at Resultatet i 1930 var blevet det samme, som det blev i 1929, uanset hvad der skete i 1929, er der formodentlig ingen, der i Dag vil bestride. Vi vilde da have staaet i 1930 med en Forsvarsordning, som af den samlede Sagkundskab var erklæret for fuldkommen uanvendelig. Det ærede Medlem vil derfor sikkert indrømme mig, at der i saa Fald havde været langt større Muligheder for en Afrustning, end der er i Dag. Under alle Omstændigheder kan det ærede Medlem ikke benægte, at allerede i 1932 under den nye Regering fik vi en Nyordning, hvor Venstres Ordfører var det villige Redskab til en Nedsæring af Militærbevillingerne.

Allerede derfor synes jeg, det vilde være rigtigt af det ærede Medlem ikke at benytte 1929 som Begyndelsen for Tidsregningen med Hensyn til det forsvarspolitiske Spørgsmaal. Men jeg synes overhovedet, det var paa Tide, at det ærede Medlem tog den Plade af Grammofonen. Den har altid været falsk, og den er efterhaanden blevet saa gammel, at den skurrer ganske overordentlig. Den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, udtalte i Gaar i sin Ordførelse, at Regeringen i 1937 havde taget Konsekvensen af den ændrede europæiske Situation og skabt en ærlig Ordning. Jeg erkender, at den Ordning, der blev skabt i 1937, i hvert Tilfælde for Flaadens Vedkommende, er ærligere end nogen Ordning i de sidste halvhundredre Aar, men ærlig er den ikke, det har jeg sagt før, og det staar uimodsigeligt fast.